

fulzj / L

The Bagiswori

वर्ष: ११ अङ्क: ३ आइतबार, १५ माघ २०७९ Sunday, 29 January 2023 मूल्य रु. ५/-

हेलमाया अजीको परालको मूल्य । जि नेवा: पृष्ठ ३	पारदर्शिता, अनुशासन र गुणस्तरियताले नै वागीश्वरीलाई उचाइमा पुऱ्याएको हो - सुनिल प्रजापति पृष्ठ ४	१५ लाखमै डाक्टर पृष्ठ ५	करियर म्यापिङ अभिमुखीकरण पृष्ठ ६	नगरव्यापी खेलकुदमा वागीश्वरी पृष्ठ ८
---	--	----------------------------	-------------------------------------	---

नवनिर्वाचित सांसदहरूलाई बधाई !

काभ्रे - वागीश्वरी सम्पन्न प्रतिनिधि सभा र प्रदेशसभामा मा.वि. तथा कलेजको आयोजनामा बल्थली माउण्टेन रिसोर्ट, काभ्रेमा वागीश्वरी परिवारको भेटघाट कार्यक्रम शनिवार सम्पन्न भएको छ । सो अवसरमा मंसिर ४ मा कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि

नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष का. नारायणमान बिजुक्छे (रोहित)ले २१ औं शताब्दी विश्वमै समाजवादी व्यवस्थाको विजय हुने बताउनुभयो । विचार र सिद्धान्त नछोडी निःस्वार्थ रूपमा काम गर्नु

हाम्रो कर्तव्य बताउँदै उहाँले पूँजीवादी व्यवस्थाका धनीहरू नाफाका लागि जे पनि गर्ने औल्याउनुभयो । उहाँले २१औं शताब्दीमा विद्यार्थीहरूलाई भूगोल, इतिहाससँगै राजनीतिक रूपमा सचेत र सङ्गठित गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

अनैतिक सत्ता गठबन्धन गर्ने एमाले, माओवादी नामअनुसार

काम नगर्ने पार्टी भएको उहाँको ठहर छ । साथै उहाँले विद्यालय तहबाटै पोषण तत्वका बारेमा शिक्षा दिए रोग नलाग्ने बताउनुहुँदै सरकारले यस्तो कार्यक्रम कहिल्यै नल्याएको स्पष्ट पार्नुभयो । धनीहरू गरिबका छोराछोरी पढ्ने त्रिभुवन विश्वविद्यालय ध्वस्त पारेको प्रति सचेत बन्नुपर्ने बताउँदै हाम्रो शिक्षा नीतिले बहुसङ्ख्यक जनताको हित हुने काम गर्नुपर्ने औल्याउनुभयो ।

कार्यक्रमका विशेष अतिथि वागमती प्रदेशसभाका सदस्य सुरेन्द्रराज गोसाईंले

विद्यालयलाई नियमित रूपमा गरिरहनुपर्ने औल्याउनुभयो । वागीश्वरी कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिले कार्यक्रमको सभापतित्व ग्रहण गर्नुहुँदै आत्मनिर्भरताले हामीलाई अधि बढ्न हौसला प्रदान गरेको बताउनुभयो । शर्तसहितको विदेशी सहयोग नलिएको उल्लेख गर्नुहुँदै उहाँले एनजीओ र मार्क्सवादको सारलाई सरल रूपमा जनतालाई बताउनु नै प्राध्यापकको जिम्मेवारी आइएनजीओले आफ्नो नियन्त्रणमा राख्न खोजेकोप्रति सतर्क बन्नुपर्ने बताउनुभयो ।

बाँकी पेज ६ मा

सप्ताहव्यापी खेलकुद सम्पन्न

भक्तपुर- हिउँदे विद्यालाई सदुपयोग गदै वागीश्वरी मा. वि.ले माघ २ देखि सप्ताहव्यापी विभिन्न खेलकुद प्रतियोगिता सम्पन्न गरेको छ । फुटसल, चैस, ब्यातमिन्टन र भलिबल समिलित उक्त प्रतियोगितामा कक्षा ११ - १२ र टेक्सका विद्यार्थीहरूको सहभागिता रहेको थियो । प्रतियोगितामा विस्तृत नतिजा पेज नं. ७ मा छ ।

कलेज भवन निर्माण सम्पन्न हुँदै

भक्तपुर - विश्वविद्यालय अनुदान आयोगको आर्थिक अनुदानमा वागीश्वरी कलेजको नयाँ कलेज भवन निर्माण अन्तिम चरणमा पुगेको छ । आयोगले वागीश्वरी कलेजसित भवनको चौथो तला थप गर्न २०७९ असार २७ गते रु. एक करोड अनुदान दिनेबारे सम्झौता गरेको थियो । सम्झौताअनुसार भवन निर्माणको लागि सार्वजनिक टेण्डर आह्वान हुँदा २० ओटा विभिन्न निर्माण कम्पनीहरूले

टेण्डरमा भाग लिएका थिए । तीमध्ये सबभन्दा कम रु. त्रियान्बे लाखमा बोल कबोल गर्ने श्रृजना गौतम कन्स्ट्रक्सन एण्ड सप्लायर्स प्रा. लि. काठमाडौंले भवन निर्माणको जिम्मा लिई द्रुत गतिमा निर्माण कार्य अगाडि बढाएको हो । भक्तपुर नगरपालिकाबाट पास भएको नक्साअनुसार तला थपको सम्पूर्ण ढलान कार्यका साथै भ्यालढो कासहित गारो लाउने काम सम्पन्न भई हाल

प्लास्टरको काम भइरहेको छ । आवश्यक खाने पानी, विद्युत लाइन, शौचालय र ढल निकासको काम पनि सँगै अगाडि बढाइएको छ । कन्स्ट्रक्सन प्रा. लि. का प्रोपाइटर श्री प्रदीप गौतमका अनुसार आगामी फागुन मसान्तसम्ममा सम्पूर्ण निर्माण सम्पन्न गर्ने लक्ष्यसहित काम भइरहेको छ ।

श्रीपञ्चमी पर्व मनाइयो

भक्तपुर - वागीश्वरी मा. वि. च्याम्हासिंह र तुमचो कमलविनायकमा माघ १२ गते श्री पञ्चमीको दिन विद्यार्थीहरूको विभिन्न प्रतिभाहरूको प्रस्तुतिसहित सरस्वती देवीको पुजाआराधना गरी श्री पञ्चमी पर्व मनाइयो । कार्यक्रममा विद्यालय व्यवस्थापनका अध्यक्ष रविन्द्र ज्याख, प्रधानाध्यापक

कृष्णप्रसाद धन्छा, सहायक प्र. अ. द्वय कृष्णप्रसाद कर्माचार्य र उकेश सुवालसहित विभिन्न शिक्षकहरूले श्री पञ्चमीको महत्त्वमाथि प्रकाश पार्नुभएको थियो । कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूले साहित्यवाचनका साथै गीतहरू पनि प्रस्तुत गरेका थिए । त्यस्तै नृत्य र बाँसुरी र मादल बजाई वसन्त धुन पनि प्रस्तुत गरेका थिए ।

वागीश्वरी कलेजमा बीबीएको पढाइ सुरु

भक्तपुर- वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्टमा बीबीए कार्यक्रममा भर्ना भएका विद्यार्थीहरूको अभिमुखीकरण कार्यक्रम बुधबार सम्पन्न भएको छ ।

पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयको सम्बन्धनमा सञ्चालन हुने यस कलेजको उक्त कार्यक्रममा कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिले वागीश्वरी सस्तो र गुणस्तरिय शिक्षा प्रदान गर्ने उद्देश्यकारी दिदै विद्यार्थीहरूलाई देशभक्त, अनुशासित बनाउनुका साथै

अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा प्रतिस्पर्धा गर्न सक्षम बनाउन अग्रसर रहेको बताउनुभयो । कुनै पनि विदेशी दातृ संस्थाको सशर्त अनुदानलाई अस्वीकार गर्दै आत्मनिर्भरताको सिद्धान्तमा जोड दिई अगाडि बढेको भक्तपुरले धनीले मात्र पाउने शिक्षा र स्वास्थ्य सुविधा काम गरी खाने जनताको पहुँचमा पुऱ्याउन लागीपरेको उहाँले बताउनुभयो ।

भारतीय शैक्षिक संस्थामा भर्ना खुल्ने समयमा नेपालका शैक्षिक संस्थाहरूमा बन्द, हडताल, तालाबन्दीजस्ता

गैरराजनैतिक गतिविधि गर्ने ठूला दलका विद्यार्थी सङ्गठनहरूका कारण नेपाली विद्यार्थीहरूले नेपालको शैक्षिक व्यवस्थापित वितृष्णा जगाएको प्रस्ट पादै उहाँले विद्यार्थीहरूले पढाइका साथसाथै समाजलाई बुझी समाज रूपान्तरणको लागि योगदान गर्नु आवश्यक छ भन्नुभयो । त्रिभुवन विश्वविद्यालय एमबीए एमबीएम केन्द्रिय व्यवस्थापन विभागका सहायक निर्देशक डा. बलराम दुवालले बीबीए कार्यक्रमलाई बैङ्कमा जागिर

खाने सङ्कायको रूपमा मात्र नलिई उच्चमीको क्षेत्रमा नवप्रवर्द्धनको लागि आफू तयार हुन अध्ययन गरेको बुझ्नुपर्छ भन्नुभयो ।

वागीश्वरी कलेजका संयोजक ज्ञानसागर प्रजापतिले वागीश्वरीको इतिहासबारे जानकारी दिदै आत्मनिर्भरता नै प्रगतिको लक्षण हो भन्नुभयो । वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्टका प्राचार्य कृष्णप्रसाद धन्छाको सभापतित्वमा सम्पन्न कार्यक्रममा वागीश्वरी कलेजका प्राचार्य धनकुमार श्रेष्ठ, शिक्षक बब्लु कुमार राउतलगायतले बोल्नुभएको थियो ।

स्नातक तहको नतिजा उत्साहजनक

भक्तपुर- त्रिभुवन विश्वविद्यालय परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय बल्खुले स्नातक तहका विद्यार्थीको नतिजा गत पुस २८ गते प्रकाशित गरेको छ । प्रकाशित नतिजाअनुसार वागीश्वरी कलेज भक्तपुरको नतिजा निकै उत्साहजनक देखिएको छ । वागीश्वरी कलेज

मानविकी सङ्काय तेस्रो वर्ष (२०७८)का परीक्षामा सम्मिलित ५७ जना मध्ये ४६ जना अर्थात् ८०.७०% र व्यवस्थापन सङ्काय चौथो वर्ष (२०७८)का परीक्षामा सम्मिलित ७४ जनामध्ये ५६ जना अर्थात् ७५.६८% विद्यार्थीहरू उत्तीर्ण भएका छन् ।

सामाजिक कार्यका विद्यार्थीहरूको शिविर लमजुङको ताघिडमा

भक्तपुरको वागीश्वरी कलेजमा अध्ययनरत स्नातक तहका सामाजिक कार्यको दोस्रो वर्षका विद्यार्थीहरूको शिविर हिउँदे प्रामाणिक शिविर लमजुङस्थित ताघिडको छापाडाँडामा सम्पन्न भयो।

उक्त शिविरको समापन समारोहमा प्रमुख अतिथि मर्स्याङ्दी गाउँपालिकाका प्रमुख अर्जुन गुरुङले सामाजिक कार्यका विद्यार्थीहरू स्थापित जनशक्तिमा रूपान्तरण गर्नपने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

भक्तपुरबाट आएर छापाडाँडाको संस्कृति, भूगोल, इतिहास आदिबारे अध्ययन गरेकोले विद्यार्थीहरूलाई छिन्त्यवाद दिँदै उहाँले श्री प्रेममिलन माध्यमिक विद्यालय र वागीश्वरी माध्यमिक विद्यालयबीच अगिनी सम्बन्ध कायम गर्न सक्ने

कुलप्रसाद गुरुङले ताघिडलाई अध्ययन क्षेत्र बनाएकोमा खुशी प्रकट गर्दै लमजुङ जिल्ला भुगोलविद् बिक्रम गुरुङ, राष्ट्रिय माधवप्रसाद धिमरे र राष्ट्रिय विभूति अतिथि पाको जन्मस्थल रहेको बताउनुभयो।

र आम जनसमुदायको उपस्थितिमा सम्पन्न सो कार्यक्रममा विद्यार्थीहरू आबना भडेल, दीपिका अधिकारी, स्पर्णिमा आषा, मिलन श्रेष्ठ, रेश्मा श्रेष्ठ, सेनका क्याञ्ज, निगिसा कपालीलगायतले बोल्नुभएको थियो। शिविरको पहिलो दिन आमा समूह र विद्यालयले शिविरमा सहभागीहरूलाई अव्यवसागत गरेका थिए।

सो कार्यक्रममा टोल संयोजक शिवहादुर गुरुङ, आमा समूहका अनिता गुरुङ, जेष्ठ नागरिक गोपाल गुरुङले शिविरको सफलताको कामना गर्नुभयो। जम्मो चौधुरीमा विद्यार्थीहरू डोम सेटमा बसेका थिए।

शिविरको दोस्रो दिन प्रधानाध्यापक कुलप्रसाद गुरुङले लमजुङ जिल्लाको अरिचय दिनुभयो। माँच समूहमा विभाजित विद्यार्थीहरूले १० घरधुरीलाई जम्मा कुनै नारी स्वास्थ्य शिक्षा, खोतायात, आर्थिक अवस्था र सामाजिक समस्याबारे सामाजिक सर्वेक्षण गरेका थिए। सो सर्वेक्षण प्रश्नात्मक पदाधिकारीहरूबीच अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भयो।

अभिलाषा व्यक्त गर्नुभयो। सो गाउँपालिकाका सामाजिक विकास समितिका संयोजक एवं वडा जेठो केशव श्रेष्ठले अध्यक्षता गर्नुभयो। स्थानीय गुरुङ समुदायका विद्यार्थीहरूबीच मिलेरी सम्बन्ध गाँसी गुरुङले स्वीकृतिलाई जीवन्तता दिनुपर्ने बताउनुभयो। श्री प्रेममिलन माध्यमिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक

वागीश्वरी कलेजका सामाजिक कार्यका शिक्षक एवं सभापति सङ्गले शिविर भक्तपुर र लमजुङ जिल्लाको समानताबारे चर्चा गर्दै सामाजिक कार्य शिविरको महत्त्व र उद्देश्यबारे पनि प्रष्टयाउनुभयो। कलेजका शिक्षक सुन्दर रवाछाले सम्पूर्णमा छिन्त्यवाद आपन गर्नुभयो। सुनौलो आमा समूह

वागीश्वरीमा भ्रव भव्य कार्यक्रम

भक्तपुरको भक्तपुर नगरपालिकाद्वारा आयोजना गरिएको कक्षाकोष्ठको पहिचान कार्यक्रम अन्तर्गत भक्तपुर कै विशिष्ट पहिचान भएको भ्रव भव्यको बारेमा जानकारी दिने उद्देश्यले प्रयोगात्मक परीक्षा अन्तर्गत वागीश्वरी माध्यमिक विद्यालयका कक्षाकोष्ठका विद्यार्थीहरूको आयोजनामा पुस १९ गते कमलविनायक परिसरमा भ्रव भव्य कार्यक्रम सम्पन्न भयो।

कक्षाकोष्ठको पहिचान कार्यक्रममा सहभागी उक्त कार्यक्रममा भक्तपुर नगरपालिका वडाध्यक्ष एवम् विद्यालयका व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष रवीन्द्र ज्याखले अर्जुन भयो। "हामी बोमती प्रदिशका प्रेता जिल्लामध्ये कला र संस्कृतिले वैभव भक्तपुर जिल्लास्थित वागीश्वरी आविमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरू आज ज्ञापाईहरू भनपाले बनाएको कक्षाकोष्ठको भ्रव भव्य कार्यक्रमको पहिचानभित्र रहेका भ्रव भव्य कार्यक्रममा हुनुहुन्छ। भक्तपुर

नगरपालिकाका १२ वटा विद्यालयहरूमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरू फेरफेरक भएर जाति र संस्कृतिका विद्यार्थीहरू होलान्ति पाईहरूको प्रतिष्ठान खाने संस्कार संस्कृति फेरफेरक होला। उहाँले अनिपाले हरेक वर्ष भक्तपुर नगर अन्तर विद्यालयस्तरीय विविध खेल प्रतियोगिता गर्दै आएको छलले मित्रता बढाउनुको साथै विद्यार्थीहरूको शारीरिक, मानसिक र सामाजिक विकास गर्न अर्जुन जार्दछ अर्जुन भयो। उहाँले भोलि देशको

सार्वभौमिकता रक्षा गर्न अक्षम विद्यार्थी र खेलाडीहरू तयार हुने विश्वास गर्नुभयो। कार्यक्रममा विद्यालयका प्रधानाध्यापक कुलप्रसाद गुरुङले तपाई कक्षाकोष्ठका सम्पूर्ण विद्यार्थीहरू आफैले अनुभव गर्नुभयो। भ्रव भव्यको आयोजना गरेकोमा धन्यवाद दिनुभयो। कक्षाकोष्ठका विद्यार्थी आशिष प्रजापतिको सभापतित्वमा सम्पन्न भ्रव भव्य कार्यक्रममा धनेशराज जोषी पाठ्याय र कक्षाकोष्ठ सुलक्षण सापकोटाले प्रति बोल्नुभएको थियो।

विद्यार्थीलाई उद्यमी बनाउन वागीश्वरी कलेज छनोट

भक्तपुरको विद्यार्थीलाई उद्यमी र व्यवसायी बनाउन वागीश्वरी कलेज छनोट भएका छन्।

विश्वविद्यालय अनुदान आयोगले सो कार्यक्रमका लागि देशभरका वागीश्वरी कलेज लगाएत १८ कलेज छनोट गरेको जनाएको छ।

उच्च शिक्षामा विशिष्टताको प्रवर्द्धन कार्यक्रममा व्यवस्था रहेको एन्टरप्रेनरसिप पोर्ट कार्यक्रमका लागि नेपालभरवाट १८ कलेजहरू छनोट गरेको छ।

छनोटमा परेका कलेजहरूमा वागीश्वरी कलेज अहित अन्य १८ कलेज रहेका छन्। उक्त कार्यक्रममा उद्यम शुरु गर्न छनोटमा परेका युवा, शिक्षक, कर्मचारी र विद्यार्थीलाई उच्च पुँजीका रूपमा सानो उद्यमको लागि प्रोत्साहन र उद्यम

उद्यमको लागि ३० लाख रूपैयाँ र उद्यमको लागि १० लाख रूपैयाँ सम्म प्रदान गरिने छनोटमा परेको विद्यार्थीहरूलाई प्रोत्साहन र जानकारी दिइएको छ।

विद्यार्थीहरूको शैलुडमा अध्ययन शिविर

भक्तपुरको वागीश्वरी कलेजमा अध्ययनरत सामाजिक विद्यार्थीहरूको तिन दिनको सामुदायिक अध्ययन शिविरको शैलुडमा शैलुड गाउँपालिकाको कुडुगे बजारलाई केन्द्रबिन्दु गरी सम्पन्न भएको छ।

दोलखा र रामेछाप जिल्लाको सिमानामा पर्ने खोरम्बा गाउँपालिकास्थित श्री शिवलिङ्गेश्वर मा. वि. मा विद्यालयका प्रधानाध्यापक खड्गबहादुर श्रेष्ठले प्रमुखतापूर्वक प्रवृत्त गरी शिविरमा उहाँले प्रकट मानिएको गाउँ शैलुडमा सामाजिक संस्कृतिक प्रश्न तथा सामाजिक विषयमा अध्ययन हुनुले प्रकट स्थानले पनि अहत्त्व पाएको आभास दिलाएको छ। प्रष्ट पार्नुभयो।

आधुनिकताको साममा गाउँका विद्यार्थीहरू शहर प्रसिद्धको सन्दर्भमा जगरका विद्यार्थीहरू गाउँतिर आई अध्ययन अवलोकन गर्न आउनु सराहनीय प्रकट रहेको तथ्य औल्याउनुहुँदै उहाँले वागीश्वरी कलेजको अध्ययनले शैलुडको सकारात्मक परिवर्तनमा प्रतिबन्धनमा विश्वास व्यक्त गर्नुभयो।

वागीश्वरी कलेजका सामाजिक शास्त्रका शिक्षिका सुशीला कामाचार्यले व्यावहारिक सिकाइ दोगो हुने र जीवन्त सिकाइले समाजमा व्यावहारिकता कायम गर्न र समाजको एकतामा जोड दिने भएकोले सामुदायिक शिविर सञ्चालन गरिएको जानकारी दिनुभयो। उहाँले सामुदायिक

शिविरले कुडुगे गाउँलाई सामाजिक र सांस्कृतिक रूपमा एक बनाउनमा अर्जुन मा विश्वास व्यक्त गर्नुभयो।

सोही कार्यक्रममा शिक्षक अम्बर श्रेष्ठले कार्यक्रमको औचित्य प्रष्टयाउनुहुँदै कार्यक्रम तालिकार योजनाबारे स्पष्ट पार्नुभएको थियो। प्रफुल्ल कर्मचार्यको सभापतित्वमा सम्पन्न सो कार्यक्रममा शोशना सुवालले सञ्चालन, स्वागत गरिना दुमरुले गर्नुभएको थियो।

शिविरको दोस्रो दिन प्रभातकालीन कार्यक्रम अन्तर्गत शैलुडका गाउँपालिका, सांस्कृतिक तथा धार्मिक अध्ययनको लागि प्रदयात्रा कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको थियो भने दिवा अन्तर्गत शैलुड गाउँपालिकाको अहेले फुल्लोटे, काँडे, चिन्ने, जोटले, अहरे, वालसापा अत्रमा जोडजो प्रथाले सिर्जित सामाजिक जनौती र महिला हिंसाको परिवर्तित रूप शीर्षकमा सामाजिक सर्वेक्षण सम्पन्न गरिएको थियो। उक्त अध्ययन अत्रका ३०० अरलाई नमुना छनौटको रूपमा लिइएको थियो। सोही क्रममा सहभागी विद्यार्थीहरूले आफ्नो अनुभव आदानप्रदान गरेका थिए।

शिविरको तेस्रो तथा अन्तिम दिनको बिहानी अत्रमा स्थानीय आलीगुराँस महिला समूहको सहयोगमा प्रस्तुत कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको जानकारी दिनुभयो। उहाँले सामाजिक

परिणाम विषयमा अन्तरक्रिया गरियो। सो कार्यक्रममा स्थाका अध्यक्ष दीपलमाया कामाडले पितृसत्तात्मक सोचको हट्टिसम्म कायम रहे पनि पहिले अन्दा धेरै सुधार भएको बताउनुभयो। उहाँले एक सहभागीले गाउँका महिलाहरूले उपचारको सुविधा भएको कारण आफ्नो रोग लुकाउने गरेको बताएका थिए। बालविवाह समाप्त गर्नमा सहयोगमा उहाँले बताउनुभयो।

सोही दिन सांस्कृतिक कार्यक्रम सहित शिविरको समापन गरिएको थियो। सो कार्यक्रमका शिक्षासेवी सुन्दर खड्काले वागीश्वरी कलेजको शिविरले गाउँको शिक्षा जगतमा एक ईट्टा अर्पण गर्नमा उहाँको बताउनुभयो। कुडुगे सामुदायिक स्वास्थ्य प्रकाशक प्रमुख जोशुदेन्द्र यादवले शिक्षालाई व्यवहारसँग जोडने शिविरको निरन्तरताको कामना गर्नुभयो। कलेजका प्राध्यापक सुशीला कर्मचार्यले विद्यार्थीहरू स्थायी जनताको स्या र सहयोगबाट प्रभावित भएकोमा खुसी व्यक्त गर्नुभयो भने शिक्षक अम्बर श्रेष्ठले शिविरको सफलताका लागि सम्पूर्ण सहयोगीलाई धन्यवाद दिनुभयो। सो कार्यक्रममा सर्वेक्षणको सङ्क्षिप्त प्रतिवेदन प्रस्तुत गरिएको थियो। कार्यक्रमको सफलताका लागि विद्यार्थीहरू र स्थानीय विद्यार्थीहरूले सांस्कृतिक कार्यक्रम प्रस्तुत गरेका थिए।

लघुकथा

हेलमाया अजिको परालको मूल्य

ज्ञानसागर प्रजापति

दशैंको बेला फूलपातीको २-३ दिन अघिदेखि भक्तपुरको माहेश्वरी पाँचाख्योमा राँगाको बथान बर्सिने देखा पर्यो। यसपालि पनि देखा पर्यो। राँगा व्यापारीहरूलाई राँगा बेचनालाई भन्दा राँगालाई ख्वाउन परालको जोहो गर्न बेफुसद हुन्थ्यो उनीहरूको दिन यताउता परालको खोजी गर्दै बित्थ्यो। यस पालि धान कात्ने सिजन अलि ढिलै भएकाले हरियो नल त किनै पाइएन। पुरानो पराल खोज्दै हतोहैरान थिए। राँगा व्यापारीहरू।

उनीहरूले कहाँबाट कसरी थाहा पाएछन् कुन हेलमाया अजि सित सिङ्गो एउटा कुनिउँ नै छ भन्ने कुरा उनीहरूले हेलमाया अजिकहाँ पुगे पराल किन्न।

अजिको घर उही पाँचाख्यो नजिकै ठाडो उकालो माथि। घरपछाडि करेसावारीको एक छेउमा परालको एउटा ठूलो कुनिउँ। कुनिउँ देखेर व्यापारीहरू लोभिए। उनीहरूले बुढी अजिलाई पैसाको लोभ देखाए।

“पराल किन्न आएको आमा, त्यो कुनिउँ एउटा हामीलाई चाहियो। पराल कल्लीको कति लिनुहुन्छ?”

“त्यो पराल बेचनालाई राखेको होइन, म पराल बेचिदैनँ”
- बुढीले जवाफ दिइन्।

“त्यसो नभन्नुस् आमा, पराल कल्लीको कति लिनुहुन्छ १०, २०, ३० रूपैयाँ जति भएपनि हामी तिच्छौं। हाम्रा राँगाहरू भोकाएर मर्न लागे। तपाईंलाई धर्म लाग्छ। हामीलाई पराल दिनुस्।”

- व्यापारीहरूले अनुरोध विनय गर्न थाले।

“राँगा भोकाए घाँस काटेर खुवाउनु नि”

“मेरो पराल कल्लीको २०-३० हैन १०० दिए पनि दिन्न।”

बुढी पराल नबेचनामा अडिग रहिन्। व्यापारीहरूले अफबढी पैसाको लोभ देखाए। बुढीको मन पैसातिर रतिभर पनि भुकेन। व्यापारीहरू निरास भएर फर्के।

---०---
व्यापारीहरू फर्केको केही क्षण पछि गोविन्द काका उही हेलमाया अजि कहाँ हस्याङफस्याङ गरी आएर।

“लौन आमा, अलिकति पराल खाँचो भयो, पाँचाख्यो छेउ खोहरे मसानमा वागीश्वरी स्कूलको भवानी मिसको लास जलाउन” भन्न आए।

उनले अफ भने -

“पराल नभएर लास पोल्न साह्रै आपत्त पर्यो त्यहाँ।”

भवानी मिसको नाम सुन्ना साथ बुढीको मन पग्लियो र

“राम राम ! त्यो मिस बित्नुभयो?” भन्दै दुःख व्यक्त गरिन्।

“अँ अँ मोटरसाइकल दुर्घटनामा परेको रे।”

काकाले भने।

“लौ लौ जति चाहिन्छ लिएर जानुस्-”

भन्दै बुढीले कुनिउँ देखाइन्।

काकासँगै आएका २-३ जनाले जनही २-२ कल्ली लिएर गई। दाहसंस्कारको कार्य

सम्पन्न गरे।

---०---

दाहसंस्कारको भोलि पल्ट भवानी मिसका श्रीमान् रमेश सर गोविन्द काकासँगै उही हेलमाया अजिकहाँ गएर परालको लागि कृतज्ञ हुँदै परालको पैसा तिर्न कति चाहिने हो भनी सोध्न पुगे।

“आमा, हजुरले हिजो हामीलाई आपतमा ठूलो सहयोग गर्नुभो, धेरै धन्यवाद परालको लागि कति पैसा चाहिने होला?”

-रमेश सरले सोधे।

“एक दाम पनि चाहिँदैन, मैले पैसाको लागि पराल दिएको होइन सर ! तपाईंले मलाई धन्यवाद दिनुभयो, त्यही मेरो लागि लाख बराबर हो।”

- बुढीले जवाफ दिइन्।

“यसो नभन्नुस् आमा, सितैमा कसैको केही लिनुहुन्न।”

परालको पैसा दिन खोज्दै सरले फेरि आग्रह गरे।

सरको आग्रह सुनेपछि बुढीले भनिन्।

“दुःखको बेला, आपत्त पर्दा सहयोग गर्ने हाम्रो संस्कार हो, यो रीति परम्परा नै हाम्रो संस्कृति हो। संस्कृतिको मूल्य अमूल्य हुन्छ। तपाईं मेरो परालको मूल्य नै तिर्नुहुन्छ भने कोही आपत्त विपत्त परेकालाई सहयोग गर्नुस्। त्यसैलाई मेरो परालको मूल्यको रूपमा मैले ग्रहण गरेको हुनेछु।”

हेलमाया अजिको कुरा सनेर गोविन्द काका र रमेश सर अवाक भए।

कविता

जि नेवा:

जनकवि चन्द्रबहादुर उलक

जि नेवा: , स्निगया थुवा:

देय् दयानं जुजु जुई मनंम्ह ,

मिहग नं प्रजा थौं नं प्रजा

लय वःसां फय्मज्यूम्ह,

तं वःसां फीमफूम्ह,

देय्यात कला व संस्कृति छायेपियाम्ह,

भाय् व साहित्यं धुकू जायेकाम्ह

निपा ल्हा पाय् सिपं जाम्ह.

गवराबु लुइथे सिर्जनाया स्वां नुगले

ह्वइम्ह

अय्सां सुनानं गन्ता मयाम्ह

न्ह्याबलें न्ह्याबलें शासक वर्गया

मिखाया धू जुया च्वनाम्ह जि नेवा:

लय् लय् पतिं नख:

लय् लय् पतिं चख:

ला छकू दय्वं मोहनी लुमनिम्ह

सलिंचाय् अय्ला भूवाल् लुयेवं

पाहाँचहे लुमनिम्ह

लय्ताच्या: जि।

जि मां नापं मम्मी हिलागु दु,

बौ नापं डाडी,

हिलागु दु जिं कका नापं अंकल

काकी नापं आय्ण्टी,

ज्यःना बेलि मयो जित

लंच व डिनर जक यो,

जि बजि नये मयो

टिफिन जक यो,

बुदिं खुनु छ्ये सगं काये मयो

च्वाप्वः थें ख्वाउँगु केक ताना

हाय्पि बर्थ डे धका म्ये हाले यो।

न्हापा सुकुण्डाय् मतः च्याका:

भाग्य चककागु लुमसे व जित ,

थौं छगू सासःलं मैन मतः स्याना

भाग्य ख्यूका: न्हाय् तपुकागु दु,

नेवा: संस्कृति म्वाकेया नितिं

जिं सः थ्वकागु दु।

जिं पुर्खां दयकगु छें मिया/बुँ मिया

धिबाया ल्वःभं जिं थःगु

थाय् मिया/बाय् मिया

जि थःगु भाय् मिया/ संस्कार मिया,

थौं जि जिगु देय्सय् माय् माला च्वना/

बाय् माला च्वना।

जिगु देय्सय् जिं थःगु राज्य माला

च्वना।

—०—

नेपालीमा अनुवाद

म नेवार

जनकवि चन्द्रबहादुर उलक

म नेवार।

उपत्यकाका हकदार,

कहिल्यै राजा हुन नपाएको

हिजो पनि प्रजा

आज पनि प्रजा नै बनेको,

असीमित खुसी बोक्ने,

रिस खप्न नसक्ने,

कला र संस्कृतिले देश सिँगार्ने

भाषा र साहित्यको ढुकुटी भर्ने,

मुठीभरि सीप बोक्ने

मुटुभरी सिर्जनाका फूलहरू फुलाउने

यद्यपि, कसैले मान्यता नराखेको

सदा सर्वदा शासक वर्गको आँखाको

धूलो बनेको

म नेवार।

प्रत्येक महिना पर्व र जात्रा मनाउँछु,

एक टुक्रो मासु पाएपछि दशैं

सम्भन्छु,

एक बटुको रक्सी पाएपछि

पाहाँचहे (घोडेजात्रा) सम्भन्छु

ज्याला बिहीन ज्यामी हुँ म।

मैले आमासँग मम्मी साटेको छु,

बुवासँग ड्याडी,

साटेको छु मैले काकासँग

अडकल, काकीसँग अन्टी।

मलाई नेवार भोज मनपढेन-

पाटीं मनपर्छ,

ज्यःना (बिहानको खाना)

मनपढेन,

बेली (बेलुकाको खाना) मनपढेन,

लन्च र डिनर मन पराउँछु,

कउला (बिहानको खाजा) मनपढेन

बजि (दिउँसोको खाजा) मनपढेन

ब्रेकफास्ट र स्नाय्क मन पराउँछु।

जन्मदिनको सगुन मनपढेन

हिँउभन्दा चिसो केक

काट्दै 'हाय्पि वर्थ डे टु यु'

गीत गाउन मन पराउँछु।

विगतमा-

सुकुन्दा बाली भाग्य चम्काउँथे

जन्मदिनमा,

आजभोलि बलिरहेको मैनबती

एकसासले निभाउँदै

भाग्य धमिलो पार्ने गरेको छु,

मेरो संस्कृति जोगाउन

आवाज बुलन्द पार्ने गरेको पनि छु।

मैले पुर्खाको घर बेचेको छु/खेत बेचेको

छु

धनको लोभमा आफ्नो गाउँ बेचेको छु/

ठाउँ बेचेको छु,

बेचेको छु मैले आफ्नो भाषा र भेष पनि

हिजो आज म,

आफ्नो गाउँ खोज्दै छु, ठाउँ खोज्दै छु

आफ्नो भाषा र भेषको महत्त्व बुझ्न

थालेको छु

साथै, म मेरो देशमा मेरो राज्य खोज्ने

भएको छु।

योमरी उत्सवमा वागीश्वरी

भक्तपुर नगरपालिका वडा नं.९को आयोजना स्थानीय संस्कृति सम्बर्द्धन गर्ने ध्येयले २०७९ मङ्सिर २४ गते शनिवारको दिन स्थानीय तत्तपाल दत्तात्रयचोकमा योमरी प्रदर्शनी मेला सम्पन्न भयो। उक्त मेलालाई थप उत्सवमय बनाउन नगरप्रमुख सुनिल प्रजापतिको नेतृत्वमा दरवार क्षेत्र लायकुवाट सन्ध्याकालीन सांस्कृतिक पदयात्रा पनि निकालिएको थियो। पदयात्रामा स्थानीय परम्परागत नृत्यटोलीहरूको पनि रोचक उपस्थिति थियो। ती नृत्य टोलीहरूमध्येमा वागीश्वरी मा.वि.को माक प्याखँ(बाँदर नाच) पनि एक रहेको थियो।

दत्तात्रय मन्दिरको पूर्वी डबलीमा नृत्यहरूको प्रस्तुति दर्शकहरूले रुचिपूर्वक माक प्याखँ, फाकदली भैल प्याखँलगायतका हेरेका थिए।

श्रीपञ्चमीमा विद्यार्थीको प्रतिभा

‘जसले आफ्नो मण्डलीलाई छोडेर परवर्गको आश्रय लिन्छ, त्यो आफैँ मेटिएर जान्छ।’ □ चाणक्य

सम्पादकीय

‘वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट’ लाई शुभकामना अनि बधाई !

वागीश्वरी शैक्षिक सर्कल भक्तपुरको क्षेत्र थप फराकिलो भएको छ। शै.स २०७९/८० मा पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन लिई ‘वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्ट’ एक छुट्टै शैक्षिक संस्थाको रूपमा सञ्चालनमा आएको छ। वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्ट व्यवस्थापन समितिले विद्यार्थी र अभिभावकहरूको चाहनालाई ध्यान दिई यस नयाँ कलेजमा BBA को पढाइ सञ्चालन गर्न उक्त सम्बन्धन लिएको हो। कलेज व्यवस्थापन समितिले आवश्यक सम्पूर्ण प्रक्रिया पूरा गरी विद्यार्थी भर्ना गरी पढाईसमेत सञ्चालन गरी सकेको छ। वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्टलाई हामी वागीश्वरी प्रकाशन समितिको तर्फबाट सफलताको शुभकामनासहित हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछौं।

वागीश्वरी शैक्षिक सर्कलमा स्कूल तहअन्तर्गत प्ले गुपदेखि कक्षा १२ सम्म भण्डै ३८ सय विद्यार्थीहरू अध्ययनरत छन्। जहाँ पूर्वाप्रति तहमा भण्डै तीन सय बालबालिकाहरू पढ्छन् भने कक्षा १० मा पनि भण्डै तीन सयकै हाराहारीमा विद्यार्थीहरू SEE परीक्षा दिन्छन्। कक्षा ११ र १२ मा विज्ञान, व्यवस्थापन, मानविकी र शिक्षा समूहका विषयहरू लिई भण्डै १६सय विद्यार्थीहरू पढ्छन्।

यही सर्कलअन्तर्गत वागीश्वरी कलेजमा BA\BSW, BBS, MA, MBS को पढाइ सञ्चालित छ। जहाँ भण्डै एक हजार विद्यार्थीहरू अध्ययन गर्छन्।

यही सर्कलमा TECS (सामुदायिक स्कूलमा प्राविधिक शिक्षा) अन्तर्गत डिप्लोमा इन सिभिल इन्जिनियरिङ र सवओभरसियरको पनि पढाइ भइरहेको छ। जहाँ भण्डै २ सय विद्यार्थीहरू पढिरहेका छन्।

त्यस्तै वागीश्वरी खुला मावि, वागीश्वरी खुला निमाविको पनि यहाँ पढाइ भइरहेको छ भने आगामी शैक्षिक सत्र २०८० देखि कक्षा ९-१२ को प्राविधिक धारको पढाइ पनि सञ्चालन गर्न वागीश्वरीले आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरिसकेको छ।

वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्टमा हाललाई बीबीएम ४८ जनाको लागि स्वीकृति प्राप्त भएको छ। आवश्यक प्रकृया पूरा गर्दै गर्दा केही समय ढिलो भएको थियो। ढिलै भए पनि प्रक्रिया पूरा भएको छ। पढाइ सञ्चालन गर्न वागीश्वरी माविसित आवश्यक भवनको सम्भौता गरिएको छ।

वागीश्वरी स्कूलले विगत धेरै वर्षदेखि सङ्ख्यात्मक र गुणात्मक दुवै दृष्टिले कक्षा १० (SEE) र ११-१२ मा हासिल गर्दै आएको उत्कृष्टता र वागीश्वरी कलेजले छोटो समयमै पटक पटक नेपाल टप नतिजा ल्याएको आधारमा नयाँ कलेज वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्ट पनि त्यही उत्कृष्ट लयमा अगाडि बढ्ने कुरामा पूर्णतः विश्वास गर्न सकिन्छ।

वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्टलाई पुनः सफलताको शुभेच्छासहित हार्दिक बधाई !

पारदर्शिता, अनुशासन र गुणस्तरीयताले नै वागीश्वरीलाई उचाइमा पुऱ्याएको हो

पारदर्शिता, अनुशासन र गुणस्तरीयताले नै वागीश्वरीलाई उचाइमा पुऱ्याएको हो

मङ्सिर ४ गते सम्पन्न प्रदेशसभा र प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा कलेज सभाका सदस्यहरू सुरेन्द्रराज गोसाईं र सृजना सैजू नेमकिपाको तर्फबाट बागमती प्रदेश सभा सदस्यमा निर्वाचित हुनुभएकोमा हामी अत्यन्त खुसी छौं। त्यसैगरी, नेपाल मजदुर किसान पार्टीबाट पार्टी सचिव प्रेम सुवाल प्रतिनिधिसभामा र बागमती प्रदेशसभामा गीता काफ्ले निर्वाचित हुनुभएको छ। उहाँहरूले विगतका वर्षहरूमा भै पार्टीको नीति र

भागबन्डामा पदाधिकारीहरू नियुक्ति गर्नु नै यसको मुख्य कारण हो। त्रिभुवन विश्वविद्यालय महिना देखि तालाबन्दी छ। पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी र प्राध्यापकहरूको दोहोरो तालाबन्दी छ। ती दुवै विश्वविद्यालयमा भएको बन्द र तालाबन्दीको पीडा अरूले सरह हामीले पनि भोगिरहेका छौं।

वागीश्वरी कलेज त्रिभुवन सम्बन्धन प्राप्त कलेज हो भने यही वर्षबाट वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन लिई सुरु गरेका छौं। पूर्वाञ्चल

२०६४ सालमा शून्यबाट सुरु भएको वागीश्वरी कलेज आज भन्डै एक हजार विद्यार्थीलाई नियमित अध्ययनको व्यवस्था गर्न सफल भएको छ।

निर्देशनमा रही देश र जनताको इमानदारीपूर्वक सेवा गर्न सकून्। वागीश्वरी कलेज र मावि परिवारको तर्फबाट उहाँहरूलाई हार्दिक शुभकामना एवं बधाई ज्ञापन गर्दछौं।

२०६४ सालमा शून्यबाट सुरु भएको वागीश्वरी कलेज आज भन्डै एक हजार विद्यार्थीलाई नियमित अध्ययनको व्यवस्था गर्न सफल भएको छ। वागीश्वरी कलेज र मावि दुई अलग अलग संस्था भए पनि हामी एकै संस्थाको रूपमा काम गर्दै छौं। यो वर्ष फेरि वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट थपिएको छ। विद्यार्थिसलय र कलेजहरू गरी हाम्रो करिब पाँच हजारको परिवार छ। ती सबैको उचित व्यवस्थापन कम चुनौतीपूर्ण छैन। हरेक चुनौतीलाई सहजतापूर्वक सामना गर्दै वागीश्वरी कलेज र मा.वि. देशकै प्रतिष्ठित शैक्षिक संस्थाको रूपमा स्थापित गर्न हामी सफल भएका छौं।

अहिले मा.वि.को बाहेक कलेजको आफ्नै २ वटा अलग अलग भवन र थप जग्गाको बन्दोबस्त भएको छ। हामीले सधैं भौतिक संरचनालाई भन्दा शैक्षिक गुणस्तरलाई जोड दिँदै आयौं। त्यसको परिणाम वागीश्वरी कलेज स्थापनाको यो डेढ दशकको अवधिमा यहाँका विद्यार्थीहरू २ पटक नेपाल प्रथम, एकपटक उत्तीर्ण प्रतिशतमा प्रथम भई विश्वविद्यालय अनुदान आयोगबाट नियमित अनुदानको अतिरिक्त ७६ लाख रूपैयाँ थप अनुदान पाउन सफल भयौं। यस अर्थमा भक्तपुरलाई ज्ञानविज्ञानको केन्द्र बनाउने दीर्घकालीन उद्देश्यमा वागीश्वरी शैक्षिक संस्थाहरूले महत्वपूर्ण योगदान गर्दै आएका छन्।

विश्वविद्यालय अध्ययन अनुसन्धानको केन्द्र बन्नुपर्नेमा अहिले बन्द, हडताल, तालाबन्दी र तोडफोडको केन्द्र बन्दै छ। यो राम्रो लक्षण होइन। देशमा सञ्चालित ११ वटा विश्वविद्यालयहरू मध्ये ६ वटा विश्वविद्यालयहरूको कथाव्यथा भन्डै उस्तै छन्। विश्वविद्यालयहरूलाई शासक दलहरूले योग्यताभन्दा राजनैतिक

विश्वविद्यालयमा भएको तालाबन्दीको कारण कलेज र विश्वविद्यालयको सम्भौता समयमा हुन सकेन। उपकुलपति र डीनलगायतका पदाधिकारीहरूको मौखिक आश्वासनको भरमा विद्यार्थी भर्ना गर्न हामी तयार भयौं। ढिलाइको कारण विद्यार्थी भर्नामा असर परेको छ। अहिले सम्भौतापछि कक्षा सुरु भयो। जसरी वागीश्वरी कलेजले छोटो

हामीले सधैँ भौतिक संरचनालाई भन्दा शैक्षिक गुणस्तरलाई जोड दिँदै आयौं। त्यसको परिणाम वागीश्वरी कलेज स्थापनाको यो डेढ दशकको अवधिमा यहाँका विद्यार्थीहरू २ पटक नेपाल प्रथम, एकपटक उत्तीर्ण प्रतिशतमा प्रथम भई विश्वविद्यालय अनुदान आयोगबाट नियमित अनुदानको अतिरिक्त ७६ लाख रूपैयाँ थप अनुदान पाउन सफल भयौं।

अवधिमा राष्ट्रियरूपमा प्रतिष्ठित कलेजको रूपमा विकास गर्न सफल भयो अब वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट पनि त्यही सफलताको निमित्त अगाडि बढ्नेछ। हामी शैक्षिक विकासको निमित्त थाक्ने छैनौं। प्राविधिकरूपमा मात्र अलग अलग तर एउटै व्यवस्थापनबाट सञ्चालित यी हाम्रा कलेजहरूका प्राध्यापकहरू पनि धेरैजसो उही नै हुनुहुन्छ।

विज्ञतालाई प्राथमिकतामा दिने, हरेक निर्णयमा प्राध्यापक साथीहरूको राय, सुझाव लिने र सबैको सहभागितामा दीर्घकालीन उद्देश्य पूरा गर्न मरिमेटर लाने व्यवहार नै वागीश्वरी कलेजको विशेषता हो। पारदर्शिता, अनुशासन र गुणस्तरीयताले नै वागीश्वरीलाई यो उचाइमा पुऱ्याएको हो।

केन्द्र सरकार हरेक क्षेत्रमा असफल हुँदै छ। सामुदायिक विद्यालय, कलेज र विश्वविद्यालयमा भएको विकृतिकै कारण उच्च शिक्षा हासिल गर्न विद्यार्थीहरू विदेशतिर आकर्षित भएका छन्। चालू आर्थिक वर्ष २०७९ र ८० को ५ महिनामा विदेश पढ्नको लागि ३८ हजारभन्दा बढीले नो अब्जेक्सन लेटर (एनओसी) लिए भने गत आ.व. मा १ लाख १४ हजार ४ सय २९ जनाले विदेश पढ्न जान एनओसी लेटर लिएको सरकारी

☞ सुनिल प्रजापति

तथ्याड छ। ती विद्यार्थीहरूले विदेशमा पढ्न पचासौं अर्बभन्दा बढी खर्च गर्नेछन्। देशमा कलेज विश्वविद्यालय राम्रो भएको भए अरबौं विदेशिने पैसा जोगाउन सकिन्छ।

भक्तपुर शैक्षिक केन्द्रको रूपमा विकास हुँदै छ। भक्तपुरका शैक्षिक संस्थाहरू अध्ययन गर्न विभिन्न नगर, महानगर र उपमहानगर तथा गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधिहरू आउने क्रम जारी छ। मङ्सिर महिनामा पाल्पाको तिनाउ नपा र कपिलवस्तुका बुद्धभूमि गापाका जनप्रतिनिधिहरू भक्तपुर नगरपालिकामा आउनुभयो। उहाँहरूको उद्देश्य भक्तपुरको सामुदायिक शिक्षण संस्थाहरूको अध्ययन गर्नु थियो। वागीश्वरी, छवपलगायत थुप्रै

सार्वजनिक रिपोर्टअनुसार डच वाच नामक गैरसरकारी संस्थाले डिसेम्बर २०१९ मा गरेको अध्ययनले युरोपेली सहायताको १० प्रतिशतमात्र ग्रहण गर्ने देशको हितमा हुने देखाएको छ। बाँकी ९० प्रतिशत स्वदेशी र विदेशी सल्लाहकार, ठेकेदार, राजनीतिकर्मी, आदिको तलब, सुविधा, होटल खर्च र बैठक भत्ताको नाउँमा खर्च हुने गरेको बताएको छ।

वैदेशिक सहायताले ग्रहण गर्नेलाई भन्दा दाताकै हित गर्ने अध्ययनले देखाएको छ। सहायता लिने देशलाई दाता देशको ऋणबाट उम्कनै नसक्ने गरी फसाइदिन्छ र सरकार निर्माण र शासनसमेत उनीहरू आफैले गर्ने व्यवस्था मिलाउँछ। विश्व बैङ्क एसियाली विकास बैङ्क, अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा

कोषजस्ता थुप्रै आर्थिक हतियारहरू साम्राज्यवादीहरूले आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्न सक्यु छन्।

भनपालाई जर्मनी विकास बैङ्कले २०७२ सालको भूकम्पबाट क्षतिग्रस्त सम्पदाहरू पुनःनिर्माणको लागि १ करोड युरो (रु.१ अर्ब २० करोड) अनुदान दिने नेपाल सरकार र जर्मनी सरकारबिच सम्भौता भएको थियो तर त्यो सम्भौतामा हाम्रो स्वाभिमानमा आँच पुग्ने सर्तहरू भएको कारण हामीले स्वीकारेनौं। हाम्रा सम्पदाहरू विदेशको सहयोगविना पनि जस्ताको तस्तै बनायौं। यसैमा हामीमा आत्म गौरव प्राप्त भएको छ।

वागीश्वरी कलेज तथा माविमा पनि विभिन्न विदेशी सङ्घ संस्थाहरूले सहयोगको निमित्त यस्ता थुप्रै प्रस्तावहरू आए तर हामीले ती सबैलाई अस्वीकार गर्दै आफ्नै खुट्टामा उभिएर अघि बढ्दै छौं। कमजोर मान्छेले मात्रै वैशाखीको भर लिन्छ भन्ने कुरा हामीले बिसन्तु हुँ दैन।

(वागीश्वरी कलेज, वागीश्वरी कलेज अफ म्यानेजमेन्ट र वागीश्वरी मा.वि.को संयुक्त आयोजनामा पुस २३ गते काभ्रेमा भएको शिक्षक भेला तथा नवनिर्वाचित सांसदहरूलाई बधाई ज्ञापन कार्यक्रममा कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिले व्यक्त गर्नु भएको मन्तव्यको सार सङ्क्षेप)

सम्पादक मण्डल

संरक्षक
मोहनप्रसाद प्रजापति
कृष्णप्रसाद धन्डा
धन कुमार श्रेष्ठ

सल्लाहकार
ज्ञानसागर प्रजापति
पूर्णाभक्त दुवाल

सम्पादक
प्रवीण प्रजापति

१५ लाखमै डाक्टर

हरिहर तिमिल्सिना

१५ लाखमा नेपालमै डाक्टर उत्पादन भएको हेर्न आमनेपाली नागरिक आतुर भएर पर्खिरहेका छन्। यसका लागि खवपमात्रै होइन, अझ धेरै गुणस्तरीय विश्वविद्यालय खोल्ने वातावरण सिर्जना गराउनु होस्। शिक्षक मित्र बिरामी भएर स्वास्थ्य परीक्षणका लागि कुनै अस्पतालमा गएछन्। जाँचाउने पालो आएपछि टिकट पछ्याएर गोजीमा हालेछन् अनि लामो सुस्केरा हालेर नजँचाई घर फर्किएछन्। कारण के रहेछ भने बिरामी जाँच बसेका डाक्टरलाई उनले कक्षा ११ र १२ मा पढाएका रहेछन्। जो कक्षाका लहू विद्यार्थीमध्ये एक थियो रे। बोर्ड परीक्षा दिएको ६ र ८ महिनामा नै उनले के त्यस्तो चमत्कार गरेर डाक्टर पढ्न नाम निकाले होला ? 'यस्तो डाक्टरले रोग निको पार्नुको सट्टा मलाई उल्टापुल्टा उपचार गरेर रोग थपिदिन सक्छ' भन्ने आशंकाले उनी फर्किएका रहेछन्। कामना गरौं यो उदाहरणले सबैलाई नछोओस्। यो एउटा अपवादमूलक घटना बन्न पुगोस्। आफ्नो क्षमताले डाक्टर बन्नेको संख्या पनि यो मुलुकमा ठूलो छ। अब त क्षमताले मात्रै कहाँ पुग्छ र ? महँगो शुल्क ठीक पार्न नसक्नेले डाक्टर बन्ने सपना नदेखे पनि हुन्छ। क्षमता भएर पनि डाक्टर बन्न नपाएका, आफ्नो घरखेत बेचेर डाक्टर भएका अनि डाक्टर बन्ने सपना बोकेर विदेशिन बाध्य भएका सबै नेपालीप्रति हामी सबैको हार्दिक सम्मान छ।

शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा देखिएको चरम व्यापारीकरणले जनमानस आक्रान्त छ। यतिखेर खरायोको रेखदेखको जिम्मेवारी सिंहलाई दिनु र मुलुकको शिक्षा-स्वास्थ्य सुधारको जिम्मेवारी व्यापारीलाई दिनु उस्तै उस्तै भएको छ। सिंहको पञ्जाबाट मुक्त हुन कथाको खरायोले जस्तो गर्न वास्तविक जीवनमा सम्भव छैन। यसका लागि भक्तपुर नगरपालिका र खवप सञ्जालको जस्तो संघर्ष, प्रतिबद्धता र जनमुखी सोच चाहिन्छ। भक्तपुर नगरपालिका र खवप सञ्जालको पछिल्लो योजनाले सबैको ध्यान खिचेको छ। सर्वसाधारण जनताले यसलाई हृदयबाटै स्वागत र नमन गरिरहेका छन् तर नीति निर्माताहरूको हृदयसम्म यो कुरो पुग्न नसकेको आभास भइरहेको छ। खवप विश्वविद्यालय स्थापना गर्न दिने हो भने हामी १५ लाखमा डाक्टर उत्पादन गरेर देखाइदिन्छौं भनेर सांसद प्रेम सुवालले प्रतिनिधिसभामा पटकपटक उद्घोष गरिरहेका दृश्य देखिन्छन्। प्राचीन सांस्कृतिक नगरी भक्तपुर शैक्षिक नगरी पनि हो। भक्तपुर आफैमा एक खुला

विश्वविद्यालय हुँदै हो। तर आफ्नै एउटा छुट्टै विश्वविद्यालय स्थापना गर्नका लागि वर्षौदेखि तडिपरहेको छ। भक्तपुर नगरपालिकालाई किन चाहियो छुट्टै विश्वविद्यालय भन्ने प्रश्न उब्जिन पनि सक्छ। यस प्रश्नको उत्तर खोज्नुअघि हामी २०५० को दशक अघिको नेपालको शिक्षा प्रणालीमा फर्किनु पर्ने हुन्छ। जतिखेर सरकारले प्रवीणता प्रमाणपत्र तह खारेज गरेर दस जोड दुईको अवधारणा ल्याएको थियो। प्रवीणता प्रमाणपत्र तह हटेपछि जतातै प्लस टुहरू उभिए। आफ्नो हैसियत, विज्ञापन, पहुँच, शक्ति र तडकभडकको गुलियो छुट्टै प्लस टु कलेजले आफूले सकेको शुल्क असुल्न थाले। यसरी सस्तो प्रवीणता प्रमाणपत्र तहको शिक्षा

स्थापनाको सपना सजायो। फलस्वरूप २०७३ सालमा खवप विश्वविद्यालयको विधेयक संसदा दर्ता गरायो। खवप विश्वविद्यालय बनाउने अवस्था सिर्जना भएको खण्डमा हामी १५ लाखभित्रमा डाक्टर पढाई दिन्छौं भन्दा डराउनु पर्ने कारण के त ? कसैले सस्तोमा पढाउँछ, मलाई काम गर्ने मौका देऊभन्दा टाउको दुखाउनु पर्ने कारण के हुन्छ ? एकाध छात्रवृत्तिको कुरालाई एकछिन थाँती राख्दै छातीमा हात राखेर भनौं त, के हाम्रो मेडिकल शिक्षामा गरिबगुरुवाको पहुँच छ ? के उनीहरूलाई यो अवसर दिन मिल्दैन ? के उनीहरूका सपना हुँदैनन् ? गरिबका छोराछोरीको पहुँच पुग्ने गरी खवपले ल्याएको यो प्रस्तावलाई मलजल गर्ने हो

देशमा त एउटै कुरा मात्र फल्छ, त्यो हो हिउँ।' जिस्किएको भावमा जिज्ञासा राखेको थिएँ - 'तपाईंहरू के गरेर खानुहुन्छ त ?' उनले गर्व गर्दै भनेका थिएँ- 'हामीसित यस्ता विश्वविद्यालय छन्। जसले हामीलाई संसारलाई नै बाँड्न पुग्ने गरी ज्ञान, सीप र शिक्षा सिकाउँछन्। हामी तिनै ज्ञान, सीप र शिक्षा संसारभर फैलाएर बाँचिरहेका छौं।'

आफ्नो देशका विश्वविद्यालयहरूलाई फलफली सम्भिएँ। त्यहाँको राजनीति, बेथिति र बान्ता आउने वातावरण सम्भिएँ अनि आफैलाई धिक्कारेँ। मेरो देशले भारत र चीनजस्ता विशाल जनसंख्या भएका मुलुकको मार्ग पछ्याउँदै आफूलाई तेस्रो स्थानमा उभ्याएर विदेशी

मार्क्सवादलाई सरल रूपमा बुझाउनुपर्ने

भक्तपुर - नेपाल प्राध्यापक समाज, वागीश्वरी एकाइ समितिको आयोजनामा नेमकिपाको ४९ औं स्थापना दिवसको अवसरमा समसामयिक विषयवस्तुमा प्रवचन कार्यक्रम माघ ८ गते आइतबार सम्पन्न भएको छ।

कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि नेपाल प्राध्यापक समाजका केन्द्रीय अध्यक्ष सरोजराज गोसाईंले प्राध्यापकहरूले 'जनताको सेवा गर' भन्ने मार्क्सवादको सारलाई आत्मसात गर्दै जनतालाई सरल रूपमा मार्क्सवादको सैद्धान्तिक पक्षबारे सुसूचित गर्नु आजको आवश्यकता हो भन्नुभयो।

प्रत्येक दिन दुई हजारभन्दा बढी नेपालीहरू स्वदेशमा काम नपाएको भनी विदेशिरहेको वर्तमान स्थितिमा भारतीयहरू नेपालमा काम गरी वार्षिक ४ अर्ब डलर नेपाली रुपैया भारतमा लगिरहेकोतर्फ पनि सचेत हुन आवश्यक छ भन्दै नेमकिपाको केन्द्रीय परिषद्ले नेपालमा अध्ययन गर्न सकिने विषय अध्ययनको लागि विदेशमा जानबाट सरकारले उहाँले जानकारी दिनुभयो।

देशको सार्वभौमिकता भन्नुभन्नु खतरामा रहेको स्थितिमा विद्यार्थीहरूलाई देशको राजनीतिक स्थिति र देशभक्तिको भावना जगाउन अब खानुभएका राजनीतिका कुशल खेलाडीहरू !!! खवप विश्वविद्यालयको विधेयकलाई अब धेरै नअड्काउनुहोस्। खवप विश्वविद्यालयले १५ लाखमा डाक्टर उत्पादन गरेको दिन हेर्न नेपाली जनता आतुर भएर पर्खिरहेका छन्। खवप मात्रै होइन, अझ धेरै गुणस्तरीय विश्वविद्यालय खोल्ने वातावरण सिर्जना गराउनुहोस्। नेपालीले विदेशमा पसिना बगाएर पठाएको रेमिट्यान्समा मात्र आँखा नलगाउनुहोस्। रेमिट्यान्स भित्तिगत नै छ भने डाक्टर बनाएर गुणस्तरीय कार्यका लागि युवालाई विदेश पठाउनु होस। शिक्षाको नाउँमा बाहिरिने अबै रूपैयाँलाई रोक्ने रणनीति पनि ल्याउनुहोस्। शिक्षाको नाउँमा बसेरिन ५० औं अर्ब रूपैयाँ बाहिरिँदा तपाईंको मन पोल्दैन ?

विश्वविद्यालयलाई विद्यार्थी आपूर्ति गरिरहेको छ। भन्नलाई हामी आफूलाई गरिब भनिरहेका छौं। तर हामी उनीहरूका लागि ठूलो बजार र आर्थिक स्रोत भएका छौं। यस्तो बेलामा पनि गुणस्तरीय विश्वविद्यालय खोलेर मातृभूमिको सेवा गर्नु भन्नेलाई हतोत्साहित र निषेध गर्नु कसैका लागि पनि हितमा छैन। यदि केही व्यक्तिको हितमा छ भने पनि त्यसलाई निरुत्साहित गरेर आम मानिसको हित हेर्नुपर्छ सरकारले।

समान अवसर र अधिकार लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको प्राण हो। के हाम्रो वर्तमान शिक्षा र स्वास्थ्य प्रणालीमा जनताका लागि समान अवसर र अधिकार छ ? शिक्षा र स्वास्थ्यका विषयमा कहिलेसम्म भुट, धोका र छलछामको राजनीति गरिरहने ? जनतालाई कहिलेसम्म लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको पिउडामा थुनेर राख्ने ? हे मेरो देशका भाग्य विधाताहरू ! आफूलाई लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका प्रणेता ठान्ने महानुभावहरू !!! हे यो देशको मुहार फेर्छु भनेर कसम खानुभएका राजनीतिका कुशल खेलाडीहरू !!! खवप विश्वविद्यालयको विधेयकलाई अब धेरै नअड्काउनुहोस्। खवप विश्वविद्यालयले १५ लाखमा डाक्टर उत्पादन गरेको दिन हेर्न नेपाली जनता आतुर भएर पर्खिरहेका छन्। खवप मात्रै होइन, अझ धेरै गुणस्तरीय विश्वविद्यालय खोल्ने वातावरण सिर्जना गराउनुहोस्। नेपालीले विदेशमा पसिना बगाएर पठाएको रेमिट्यान्समा मात्र आँखा नलगाउनुहोस्। रेमिट्यान्स भित्तिगत नै छ भने डाक्टर बनाएर गुणस्तरीय कार्यका लागि युवालाई विदेश पठाउनु होस। शिक्षाको नाउँमा बाहिरिने अबै रूपैयाँलाई रोक्ने रणनीति पनि ल्याउनुहोस्। शिक्षाको नाउँमा बसेरिन ५० औं अर्ब रूपैयाँ बाहिरिँदा तपाईंको मन पोल्दैन ?

१५ लाखमा नेपालमै डाक्टर उत्पादन भएको हेर्ने आमनेपाली नागरिक आतुर भएर पर्खिरहेका छन्। यसका लागि खवपमात्रै होइन, अझ धेरै गुणस्तरीय विश्वविद्यालय खोल्ने वातावरण सिर्जना गराउनु होस्।

महँगो सौदामा गएर टुडिगयो। मूल्यका हिसाबले अभिभावकहरू सुनसित पित्तलको सौदाबाजीमा सहभागी हुन अभिशप्त भए। क्याम्पसबाट सुरुवा भएको शिक्षा स्कूलमा पुगेर घटुवा भयो। प्रवीणता प्रमाणपत्र तह राम्रो थियो भन्ने मेरो आशय पटककै होइन। यसको पठनपाठन र मूल्यांकन प्रणाली पनि परम्परागत ढुसीयुक्त र कर्मकाण्डी थियो। तर, यसलाई सुधारेर राम्रो बनाउनु पर्नेमा मुलुकको शिक्षा चरम अराजकतातिर धकेलियो। राज्यले सबैभन्दा सस्तो गर्नुपर्ने शिक्षा-स्वास्थ्य सबैभन्दा महँगो हुन पुग्यो। यस्तै धोकाधडीको बीचमा भक्तपुर नगरपालिकाले सञ्चालन गरेको खवप कलेजले २०५६ सालदेखि नै सस्तो एवं गुणस्तरीय प्लस टु सेवाको सुरुआत गर्यो। यसले अभिभावकको मनमा आशाको टुसा अंकुराई दिने काम गर्यो। वागीश्वरी, शारदा, वासु, आदर्शगायतका स्कूलले खवपको पदचाप पछ्याए। छिमेकी जिल्ला काभ्रेको बनेपा, धुलिखेल, पनौतीदेखि लिएर काँठको उत्तर पूर्वी भेगका अभिभावक र विद्यार्थीको रोजाइमा यी कलेजहरू पर्न थाले। क्रमशः यिनको ख्याति नेपालभर फैलियो। प्लस टु महँगो मात्रै हुँदैन, सस्तो र गुणस्तरीय पनि हुनसक्छ भनेर यिनले उदाहरण प्रस्तुत गरे। अभिभावक गद्गद् भई आभार व्यक्त गरिरहेकै छन्।

भक्तपुर नगरपालिकाले सञ्चालन गरेको खवप कलेज त्यतिमै चुप बसेन। अरूले सञ्चालन गरेको भन्दा दुईगुना सस्तोमा सिभिल र आर्किटेक्चर इन्जिनियरिङका कक्षाहरू सञ्चालनमा ल्यायो। साथै इलेक्ट्रोनिक, कम्प्युटर, कम्प्युनिकेसनदेखि अर्थकृषि इन्जिनियरिङसम्म धेरै सस्तो मूल्यमा पढाउन थाल्यो। यसबाट हौसिएको खवप सञ्जालले सर्वसुलभ मेडिकल कलेज

कि जैरिसित उखेलेर फाल्ने प्रपञ्च गर्ने ? राजनीति नै गर्नु परे अरू विषयमा गरौंला। जनसेवासित प्रत्यक्ष सरोकार राख्ने शिक्षा र स्वास्थ्यमा अब धेरै राजनीति नगरौं। सक्छौं खवपको जस्तो अभियान देशैभरि चलाऔं। सक्दैनौं, खवपलाई काम गर्ने वातावरणको सिर्जना गरौं। छल, छाम, लुट, अराजकता र षड्यन्त्रको भूमरीबीचमा एउटा आशाको दियो टिम्टिमाउन खोजिरहेको छ। कृपया यसलाई निम्न नदिऔं। खवपलाई रोक्नुको भित्री रहस्य के छ, थाहा छैन। आमजनतालाई त्यतातिर पस्नु पनि छैन, यसको गहिरो खोतल्नु पनि छैन। संविधानले ग्यारेन्टी गरेको हकअधिकार नागरिक भएर प्रयोग गर्न पाए पुग्छ। आफूले पूरा गर्न नसकेका सपना सन्तानमार्फत पूरा गर्न पाए पुग्छ। रकम अभावले थन्किएका सपना यसरी थोरै बजेटमै पूरा गर्ने दिन आए आमनागरिक खुसी हुने थिए। अन्ततः त्यसको फाइदा पूरै नेपालीलाई हुनेछ। बाहिरबाट हेर्दा सांसद भवन, शिक्षा मन्त्रालय र सरकार खवपको अभियानबाट डराएको जस्तो देखिन थालेको छ। नत्र पेस गरेको एक दशक हुन लागदासम्म खवप विश्वविद्यालयको विधेयकलाई लुकाउनुपर्ने, दबाउनुपर्ने अनि पेल्लुपर्ने त्यस्तो के कारण छ ? यो मुलुकलाई अझै पनि हजारौं स्वास्थ्यकमीको खाँचो छ। मेडिकल शिक्षालगायतका उच्च शिक्षाका लागि प्रत्येक वर्ष मुलुकको ५०औं अर्ब विदेशीको पोल्तामा जाने गरेको छ। यतातिर सोच्नु पर्दैन ?

कूटनीतिक नियोगमा काम गर्न फिनल्यान्डबाट नेपाल आएका एक मित्र छन्। भेटमा उनले भनेका थिए, 'नेपाल बहुत सुन्दर देश हो। यहाँ, कृषि, पर्यटन, शिक्षा र स्वास्थ्यको विकासको अपार सम्भावना छ। यहाँको भूमि यति सुन्दर छ कि यहाँ साँच्चै सुन फल्छ तर हाम्रो

हुन्छ।' उहाँले बताउनुभयो। राजा ज्ञानेन्द्रले संसद विघटन गरेको समयमा संसद पुनस्थापनाको लागि संघर्ष गर्नुको विकल्प नरहेको स्पष्ट विषय प्रस्तुत गर्ने नेमकिपा नेपालको राजनीतिक संकटमा जहिले पनि प्रकाशस्तम्भको रूपमा उभिएको उहाँले बताउनुभयो।

ठूला पार्टीको बैशाखीमा टेकेको वर्तमान प्रचण्डको सरकार नेपालको राजनीतिक इतिहासमै कमजोर सरकार भएको बताउँदै प्रचण्ड सरकारले पहिलो विदेश भ्रमण नै भारतबाट सुरु गर्ने बताउनु भारतीय विस्तारवादप्रतिको निरिहता भएको स्पष्ट पार्नुभयो।

सिद्धान्त र बुद्धि विलासिता र पैसामा बिकाउने वस्तु नभई आत्मनिर्भरताको आधार भएको उहाँले बताउनुभयो।

वागीश्वरी माविका प्रअ कृष्णप्रसाद धन्डाले पार्टी स्थापनाको आधार र यसको सान्दर्भिकताबारे प्रष्ट पार्नुभयो।

वागीश्वरी कलेजका प्राचार्य धनकुमार श्रेष्ठले पार्टीको विचारलाई देशभर फैलाउन प्राध्यापकहरू तयार हुनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो।

नेपाल प्राध्यापक समाज, वागीश्वरी एकाइ समितिका अध्यक्ष ग्याहेन्द्रप्रसाद दाहालको सभापतित्वमा सम्पन्न कार्यक्रममा वागीश्वरी माविका सहायक प्रअ कृष्णप्रसाद कर्माचार्य, कलेजका शिक्षकहरू अम्बर दली श्रेष्ठ, धनकृष्ण प्रजापति र निरु ताल्चाभडेलले पनि बोल्नुभएको थियो।

पार्टी स्थापना दिवस मनाउने क्रममा गत माघ ६ गते पनि डा. राजुभाइ त्यातको प्रमुख आतिथ्यमा वागीश्वरी माविका शिक्षकहरूबीच पनि छलफल कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो। कार्यक्रममा नेक्राशिसंघ केन्द्रीय अध्यक्ष ज्ञानसागर प्रजापति, विद्यालयका प्रअ कृष्णप्रसाद धन्डाले, शिक्षकहरू विश्वेश्वर मानन्धर र राजन लाखाले पनि बोल्नुभएको थियो।

'बङ्गलादेश स्थापनामा समर्थन जनाउनु भनेको नेपालको स्विकार हुने थियो। जुन सार्वभौम देशको लागि घातक

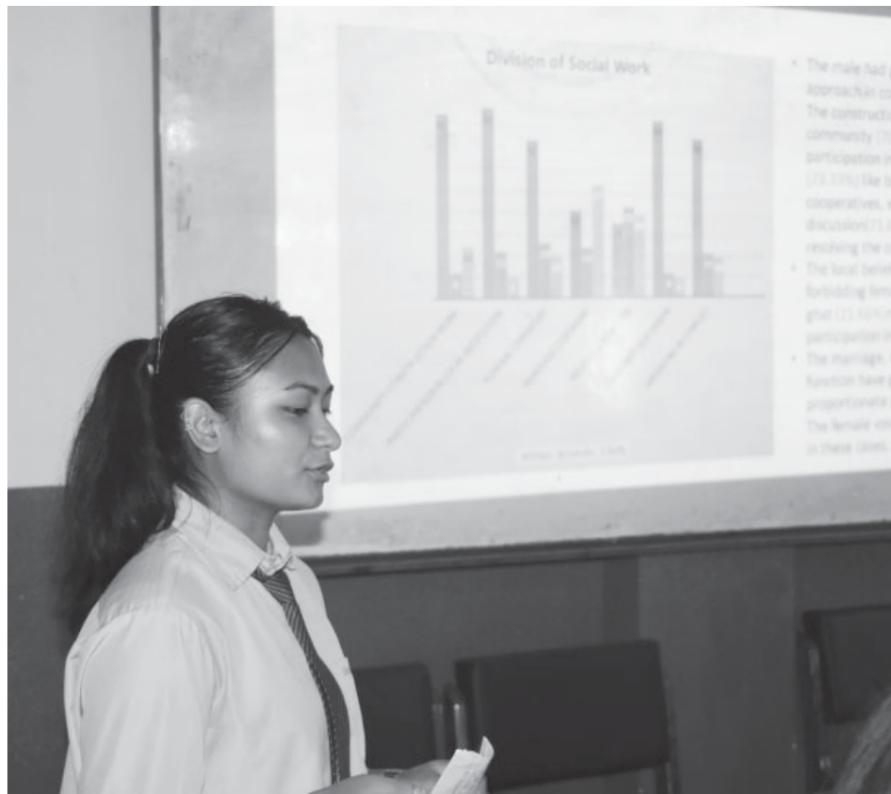
करियर म्यापिङ अभिमुखीकरण सम्पन्न

वागीश्वरी कलेज अफ मानेजमेन्ट, कमलविनायकमा बीबीए तहमा करियर म्यापिङ विषयमा अभिमुखीकरण कार्यक्रम माघ ६ गते सम्पन्न भएको छ।

उक्त कार्यक्रममा महिला उद्यमी तथा शिक्षिका रुविना प्रजापतिले विद्यार्थीलाई भविष्यमा कसरी उद्यमशील हुने तथा कुन क्षेत्रमा भविष्य

सुनिश्चित हुन्छ भन्ने जस्ता विषयमा बोल्नुभएको थियो। रुविना प्रजापति कार्पेट स्टप प्रा. लि.का एचआर तथा एडमिन हुनुहुन्छ। २० जना विद्यार्थी उपस्थिति रहेको सो उत्साहजनक कार्यक्रममा प्रयोगात्मक विषयलाई प्रयोगात्मक रूपमा सञ्चालन भएका र यस्ता कार्यक्रम नियमित हुनु पर्ने विद्यार्थीहरूले बताएका छन्।

सामाजिक सर्वेक्षणको तथ्याङ्क प्रस्तुतीकरण कार्यक्रम

भक्तपुर- वागीश्वरी कलेज, कमलविनायकमा स्नातक तहको प्रथम वर्षमा समाजशास्त्र अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले सामाजिक सर्वेक्षणको तथ्याङ्क प्रस्तुतीकरण कार्यक्रम सम्पन्न गरेका छन्। भनपा वडा नं. ९ का वडाध्यक्ष रवीन्द्र ज्याख्वको उपस्थितिमा सो कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो। उक्त तथ्याङ्क प्रस्तुतीकरण कार्यक्रममा वागीश्वरी कलेजका संयोजक ज्ञानसागर प्रजापतिले भक्तपुर नगरमा जनप्रतिनिधिहरू तथा किसानहरूले अहोरात्र खटेई गरेको सरसफाई नै सामाजिक क्रान्तिको उदाहरण भएको प्रस्तुतीकरण सुरुवाती सरसफाईका दिनहरूमा सामाजिक भेदभाव र छुवाछुट विरुद्ध कठिन सङ्घर्ष गरेको घटना स्मरण गर्नुभयो। हरेक राम्रो कामको सुखद परिणाम आउन समय लागेपनि त्यसको लागि गरेको त्याग र तपस्या खेर नजाने कुरामा उहाँले जोड दिनुभयो। उपत्यकाका तीन शहरमध्ये भक्तपुर नगर सफा र व्यवस्थित भएको कुरा

पाठ्यपुस्तकमा छापिनु नै देशभरि सकारात्मक सन्देश प्रवाह हुनु हो भन्दै उहाँले वर्तमान समयमा छुवाछुट र लैङ्गिक भेदभावमा व्यापक कमी आएको विचार राख्नुभयो। उहाँ भन्नुहुन्छ, "छोराले बासी भात खान नहुने, जुठो खान नहुनेजस्ता कुरा अब इतिहासको पानामा सीमित भइसकेको छ।" वागीश्वरी कलेजका प्राचार्य धनकुमार श्रेष्ठले शिक्षक तयार भए विद्यार्थी तयार हुने बताउँदै कक्षाकैठाको सिकाई व्यवहारमा उतारी समाजसम्म प्रसार गर्नुपर्ने कुरामा जोड दिनुभयो। वागीश्वरी कलेजका विद्यार्थीहरूले गरेका सर्वेक्षणको विश्लेषणको आधारमा स्थानीय तहले नीति निर्माणको कार्यक्रम ल्याउनु सुखद रहेको चर्चा गर्दै अध्ययन अनुसन्धानले विद्यार्थीको चेतनास्तर फराकिलो बनाउनुका साथै आत्मविश्वास समेत बढाउने विचार राख्नुभयो। समाजशास्त्रका शिक्षिका सुशिला कर्माचार्यले समाजको अध्ययन

गरेका विद्यार्थीहरूले समस्त नागरिक र समुदायलाई सचेत गर्दै परिवर्तनतर्फ अभिप्रेरित गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो। मानविकी संकायका प्रमुख राजन फेलुले विद्यार्थीहरूको अध्ययन अनुसन्धानले थप मूर्त रूप लिने विश्वास व्यक्त गर्दै शुभकामना दिनुभयो। कार्यक्रममा 'लैङ्गिक असमानता' को प्रस्तुती दिने विद्यार्थीहरूमा अञ्जली सुवाल, सुजिता मचामसी, रोजिना ख्याँञ्जु, रुविना वन, रमिला ख्याँञ्जु, विनिता तिमिल्सिनाले दिनुभएको थियो भने देवका कार्की, सुजिता विक, सुमन मचामसी, सोनु खत्री, वितिसा थापार रोहन सैँजू, सविता फुयाल र राधिका के सीले 'फोहोर मैला व्यवस्थापन' विषयमा प्रस्तुती गर्नुभएको थियो। समाजशास्त्रका शिक्षक अम्बर श्रेष्ठको सभापतित्वमा सम्पन्न उक्त कार्यक्रमलाई विद्यार्थी रेशा बासीले सञ्चालन गर्नुभएको थियो।

नव निर्वाचित

अल्छीले प्रगति गर्न नसक्ने विचार राख्दै उहाँले वागीश्वरी परिवारले कहिल्यै अल्छी नमानेको स्पष्ट पार्नुभयो। साथै उहाँले देशको निर्वाचन परिणामले जनता अब सचेत नभएको बताउनुहुँदै वागीश्वरीले देशभरका लागि राम्रो सन्देश दिइरहेको बताउनुभयो।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष रवीन्द्र ज्याख्वले विद्यालयको स्थापनाको इतिहास कसैले बिसन नहुने बताउनुहुँदै उहाँले वागीश्वरी देशभरकै शैक्षिक गन्तव्यका

रूपमा रहेको बताउनुभयो। अगजले पढाइसँगै राजनीतिक चेतना दिएको स्मरण गर्दै उहाँले नयाँ पुस्तालाई पनि यसका बारेमा सन्देश दिनुपर्ने बताउनुभयो।

प्रमुख अतिथि र कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्षबाट नेमकिपाका तर्फबाट निर्वाचित प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाका सदस्यहरूलाई सम्मान गरेको उक्त कार्यक्रममा प्रधानाध्यापक कृष्ण प्रसाद धन्छा र कृष्णप्रसाद कर्माचार्यले निर्वाचित सांसदहरूलाई बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्नुभएको थियो।

माओ र स्तालिनको जन्म दिवस मनाइयो

भक्तपुर- वागीश्वरी मा.वि./कलेजमा विश्व सर्वहारा वर्गका महान् गुरु माओ त्से तुङको १२९ औं र स्तालिनको १४४औं जन्म दिवस प्रवचन तथा शिक्षक भेला गरी मनाएको छ।

प्रमुख अतिथि एवं वागमती प्रदेश सभाका सदस्य सुरेन्द्रराज गोसाईंले प्राज्ञहरूबिच सैद्धान्तिक र वैचारिक रूपमा परिपक्वता हुनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो। चीनमा माओ, लेनिन, स्तालिन, मार्क्स जस्ता कम्युनिष्ट नेताहरूको अध्ययन अनुसन्धानका लागि पुस्तकालयलगायतको छुट्टै व्यवस्था गरेको स्मरण गर्दै नेपालमा पनि त्यस्तो अध्ययन केन्द्रको स्थापना गर्नुपर्ने बताउनुभयो। माओ र स्तालिनका सिद्धान्त र विचारको अध्ययनले नेपालको राजनीतिमा माओवादीलाई खण्डन गर्ने खुराक

मिल्ने बताउनुभयो। समसामयिक नेपालको राजनीतिबारे सचेत गर्दै उहाँले नयाँ पात्र खडा गरेर नयाँ ढङ्गले नेपालमा विदेशी हस्तक्षेप गरिरहेको बताउनुभयो। सदन र सडकमा त्यस्तो हस्तक्षेपको आवाज बुलन्द गर्ने एउटै मात्र पार्टी नेपाल मजदुर किसान पार्टी रहेको स्पष्ट पार्नुभयो। नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक सङ्घका केन्द्रीय अध्यक्ष ज्ञानसागर प्रजापतिले नेमकिपाका सांसदहरूले विगत र वर्तमान अवस्थामा पनि प्रतिक्रियावादी सङ्घसंस्थाभित्र छिरेर लेनिनवादी नीति अनुसार काम गरिरहेको स्पष्ट पार्नुभयो। माओवादीहरूको कार्य शैली पञ्चायत, कांग्रेसको भन्दा फरक नभएकाले तिनीहरूबाट जनताले आमुल परिवर्तनको अपेक्षा गर्न नसकेको औल्याउनुभयो। माओवादी विचार अराजकतावादी

भएकै कारण जनताले चाहेजस्तो परिवर्तन नभएको उहाँको भनाइ छ। उहाँले नेमकिपाको विचारको आधार माओ र स्तालिन भएकै कारण उहाँहरूबाट सिक्नुपर्ने औल्याउनुभयो।

विद्यालयका सहायक प्रधानाध्यापक कृष्णप्रसाद कर्माचार्यले माओ र स्तालिनको जन्मदिवसको औचित्यता प्रष्ट पार्नुभएको उक्त कार्यक्रममा नेपाली शिक्षकहरू शङ्कर आचार्यले माओको जीवनी र रामलक्ष्मी अवलाले स्तालिनको जीवनीबारे आफ्नो अध्ययन प्रस्तुती गरेका थिए। विद्यालयका प्रधानाध्यापक कृष्णप्रसाद धन्छाको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा ग्याहेन्द्रप्रसाद दाहालले पनि बोल्नुभएको थियो। कार्यक्रम नेक्रशिस र नेप्रास वागीश्वरी एकाइ समितिको संयुक्त आयोजनामा भएको थियो।

लैङ्गिक हिंसाविरुद्ध कार्यक्रम सम्पन्न

भक्तपुर- वागीश्वरी कलेज मानविकी सङ्कायको आयोजनामा "लैङ्गिक हिंसा विरुद्धको १६ दिने अभियान" अन्तर्गत महिला र बालबालिका विरुद्ध हुने हिंसा रोक्न ऐक्यबद्धता नाराका साथ विविध शिर्षकमा प्रस्तुतीकरण कार्यक्रम सम्पन्न भयो।

"व्यक्तित्व विकासमा समान अवसर नपाउञ्जेलसम्म हिंसा अन्त्य हुँदैन। समाजमा व्याप्त असमानताले नै हिंसा उत्पन्न

हुन्छ।" कार्यक्रममा सम्बोधन गर्दै प्रमुख अतिथि एवं कलेजका संयोजक ज्ञानसागर प्रजापतिले सो भनाई राख्नुभयो। वैदेशिक रोजगारले पनि हिंसालाई बढावा दिइएको चर्चा गर्दै नयाँ पुस्ताले नै हिंसालाई अन्त गर्नुपर्ने प्रजापतिले बताउनुभयो। स्नातक तह तेस्रो वर्षका विद्यार्थीहरूले लैङ्गिक हिंसा, दोस्रो वर्षका विद्यार्थीहरूले यौन हिंसा र साइबर अपराध शिर्षकमा प्रस्तुतीकरण गरेका थिए।

मानविकी सङ्कायका इञ्चारज राजन फेलुको सभापतित्वमा सम्पन्न सो कार्यक्रममा सामाजिक कार्य प्रथम वर्षका विद्यार्थी किशोर बस्नेतले स्वागत गर्नुभएको थियो साथै व्यवस्थापन सङ्कायका रिया सुवाल, मानविकी सङ्कायका दिपेन मानन्धर, कृपा प्रजापति, विनोद राजवंशी, तेन्जिङ डोल्मा लामा, प्रणिता अधिकारी, गौरव लामिछाने लगायतका विद्यार्थीहरूले बोलेका थियो।

भक्तपुर नगरपालिकाद्वारा आयोजित भक्तपुर नगरव्यापी विद्यालय स्तरीय खेलकुद प्रतियोगिता २०७९ मा वागीश्वरी मा.वि.

(प्रतियोगिता मिति: २०७९/०९/५ गते देखि ९ गतेसम्म)

टेक्वान्डो(टिम प्रथम)

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	तौल समुह	छात्र/छात्रा
सन्जिव मोक्तान -९	४६ के.जी.	छात्रा
नम्रता सेन्चुरी -७	३६ के.जी.	छात्रा
दिपेश लवजु -८	३२ के.जी.	छात्रा
दिया लाखाजु -७	४२ के.जी.	छात्रा

कराते (टिम प्रथम)

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	तौल समुह	स्थान छात्र/छात्रा
विमलकुमार थापा - ९	४५ के.जी.	प्रथम छात्रा
युनिक धोत्रु -७	४० के.जी.	प्रथम छात्र
श्रीया शाही - ८	४० के.जी.	दोस्रो छात्रा

कसिमला पाय (टिम प्रथम)

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	स्थान
सलिन बोहजु -९	प्रथम
एलेक्स कोजु - ९	दोस्रो
कृषा फेलु -९	दोस्रो

चेस

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	उपलब्धी स्थान
ईशान श्रेष्ठ - ८	दोस्रो

कब्बडी (छात्र) - तेस्रो स्थान

विद्यार्थीको नाम र कक्षा		
क्रितिस प्रधान-१०	रमन सुनार-१०	निशान श्रेष्ठ -१०
रोजन छुस्याबाग -९	निशान लागे-७	विमर्श -७
हुदेश नापित-९	उत्सव छुवाजु -७	सृजन छुस्याबाग -१०
विजेन मुस्याख्व-७	निश्चल छुका-१०	समिर रिजाल -१०

टिम कोच : सुजल प्रजापति टिम म्यानेजर : राकेश कर्माचार्य

भलिबल (छात्रा)- दोस्रो स्थान

विद्यार्थीको नाम र कक्षा		
रमला श्रेष्ठ - १२	मनिषा कोजु -१२	समा गोसाइ- १२
अनु कासुला - १२	सुस्तिका राई -१२	मनिता श्रेष्ठ- १०
रुवी सुवाल -१२	कुसुम तामाङ -११	रितिका ह्यौगोमिखा- १०

टिम कोच: सत्यराम न्हिसुतु टिम मेनेजर: तुल्सीराम प्रजापति

व्याडमिन्टन

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	स्थान
सायना गोसाई -७	प्रथम
सिविक ज्याख्व -१०	दोस्रो
रोजी प्रजापति -१२	तेस्रो
प्रज्वल पाकुर-१२	तेस्रो

एथलेटिक्स (रिले दौड)

(४००x१०० मी. दौड) स्थान-तेस्रो

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	
कुसुम तामाङ -११	आशिका ढकाल -१२
शुभद्रा खड्का -१२	सपना तिवारी-११ टिम

कोच: अम्बर दली श्रेष्ठ टिम म्यानेजर: राजेन्द्र प्रजापति

एथलेटिक्स

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	उपलब्धी स्थान	कैफियत
सलिना लामा -८	प्रथम	४०० मी. दौड
प्रिसु सायजु-८	तेस्रो	४०० मी. दौड
विराज कपाली-८	दोस्रो	सटफुट
महेन्द्र आचार्य-७	तेस्रो	लडजम्प
क्रितिका ह्यौमिखा -११	तेस्रो	३००० मी. दौड
दिया लाखाजु-७	दोस्रो	लडजम्प
क्रिषा गार्डजु-७	तेस्रो	लडजम्प
आयुष दोड -७	दोस्रो	१०० मी. दौड
प्रकाश तामाङ-७	तेस्रो	१०० मी. दौड
महेन्द्र मगर-टेक्स	दोस्रो	डिस्कस थ्रो
अनमोल राइ-५	दोस्रो	६०मी दौड

भलिबल (छात्र)(स्थान-तृतीय)

विद्यार्थीको नाम र कक्षा	
महेश मगर -डिप्लोमा तेस्रो वर्ष	शिव मगर-डिप्लोमा तेस्रो वर्ष
समिर श्रेष्ठ -डिप्लोमा प्रथम वर्ष	अनिल तामाङ -डिप्लोमा प्रथम वर्ष
रोशन सिङ ठगुना- टिएसएलसी	असोक शाहि - टिएसएलसी
रुपेश मगर-डिप्लोमा तेस्रो वर्ष	सुरेन्द्र महारा -टिएसएलसी
सुविरसिङ महारा-डिप्लोमा प्रथम वर्ष	

टिम कोच: सत्यराम न्हिसुतु टिम मेनेजर: तुल्सीराम प्रजापति

खोखो (छात्र)

उपलब्धी स्थान-प्रथम

विद्यार्थीको नाम र कक्षा		
कपिल तामाङ-९	सन्जिव मोक्तान-९	नविन सेन्चुरी-९
अर्जुननाथ योगी -९	अविन श्रेष्ठ -९	सुमित सितिखु-९
नविन थिङ -९	कृजल शिल्पकार -९	सुजल बमनु-९
आयुष दोड -७	विकास तामाङ -७	नशान फैजु-७

टिम कोच: साजन दुवाल टिम म्यानेजर: शोभालक्ष्मी गोसाई